

ISSANDARISTIMISE PÜHA A AASTAL

(Esimene lugemine Js 42:5a 1-4.6-7)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Nii ütleb Issand: “Vaata, see on minu sulane, keda ma hoian, minu äravalitu, kellest minul on hea meel. Ma olen saatnud oma Vaimu tema üle. Tema toob rahvale õigekssaamise. Tema ei hüüa ega karju, tema häält ei ole kuulda tänavail. Mahapainutatud pilliroogu ei murra ta katki, ja hõõguvat tahti ta ei kustuta. Tema toob tõesti õigekssaamise. Tema ei nõrke ega murdu, kuni ta on maa peal õiguse maksma pannud, ja tema seadust ootavad saared.

Mina olen Issand, ja mina olen sind õigluseks kutsunud, haaranud kinni su käest ja sind kinnitanud. Ma olen seadnud sind rahvale seaduseks ja paganaile valguseks, avama pimedate silmi, laskma vange vabaks vangikojast ja tooma pimeduses istujaid valguse kätte.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 29:1-2.3ac-4.3b ja 9b-10; R: 11b)

R: Issand annab rahu oma rahvale.

Andke Issandale au, teie taevalised,
andke talle au ja ülistage teda.

Andke au Issanda nimele,
kummardage Issandat pühas ehtes.

R:

Issanda häälel on üle vete,
Issand üle suurte vete.
Issanda häälel müristab võimukalt,
Issanda häälel on täis ülevust.

R:

Kirkuse Jumal laseb müristada,
tema pühamus ülistavad kõik tema auhiilgust.
Issanda aujärg on vetevoogude üle,
Issand istub kuningana aujärel igavesti.

R:

(Teine lugemine Ap 10:34-38)

Lugemine Apostlite tegude raamatust:

Sel ajal avas Peetrus oma suu ja ütles: “Ma mõistan tõesti, et Jumal ei tee vahet isikute vahel, vaid iga rahva seast on temale meelepärane see, kes teda kardab ja on õiglane. Selle sõna on ta saatnud Iisraeli rahvale ja kuulutanud rahu-evangeeliumi Jeesuse Kristuse läbi, kes on kõige Issand. Te teate ju, mis on sündinud kogu Juudamaal alates Galileast, pärast ristimist, mida kuulutas Johannes, kuidas Jumal salvis Jeesuse Naatsaretist Püha Vaimu väega, ning kes selle järel käis mööda maad ja tegi terveks kõik, kelle üle saatan oli võimust saanud, sest Jumal oli temaga.” See on Jumala Sõna.

(Salm enne Evangeeliumi Mt 3:16-17; Mk 9,7)

Halleluuja. Taevas avanes ja üks hääl ütles:

“See on minu armas Poeg, teda kuulake.” Halleluuja.

(Evangeelium Mt 3:13-17)

Jeesus tuli Galileast Jordani äärde, selleks et Johannes teda seal ristiks. Aga Johannes hoidis teda tagasi ja ütles: “Mina peaksin ennast sinul ristida laskma, miks tuled sina minu juurde?” Jeesus aga kostis talle: “Ometi pead sa seda sündida laskma, sest meie kohus on täita Jumala tahtmist.” Siis andis Johannes talle järele.

Kui Jeesus oli ristitud, tuli ta kohe veest välja. Ja vaata, taevad avanesid, ning ta nägi, kuidas Jumala Vaim laskus nagu tuvi tema üle. Ning hääl taevast ütles: “Vaata, see on minu armas Poeg, kes on mulle meele järgi.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, Jeesus tegi meie jaoks paljutki, mida ta ei oleks pidanud tingimata tegema. Meiega juhtub vahel täpselt vastupidi: meie ei tee seda, mida päris kindlasti peaksime tegema...

Jeesusega oli üldse teisiti. Kui Püha Vaim laskus tuvina tema üle, siis tema jaoks tähendas see õnnistust. Meie jaoks lõpeks aga tuvi pähelaskumine pigem õnnetuse... ja keemilise puhastusega – ning tihti ei saaks me isegi öelda, et me ei olnud seda ära teeninud.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, meeldib see meile või mitte, peame endale tunnistama, et me oleme vähemalt osaliselt loodud maisteks olenditeks. Meie maailmapilt on sündinud maistest kujunditest: pildist, mis meile silmi avades vastu vaatab, helidest, mida me kuuleme, ja tundmustest, mida me kogeme, saame vahel lausa käega katsuda. Kui nüüd teegi tahab meile rääkida vaimsetest asjadest, siis peab ta kasutama võrdpilte. Näiteks Vaim – see on nagu tuul, mis puhub kust ta ise tahab, keda inimene ei käsuta; Looja vägevuse laenamine kärgatava pikse, mässava mere või maavärisemise kujunditest; loomise peale hakkame mõtlema siis, kui tekib küsimus, kuidas kogu elusloodus üldse siia maailma sai?

Võibolla on teaduslik mõtlemine meid mõnevõrra rikkunudki. Kui teadlane loeb evangeeliumi, siis hakkab teda peagi häirima selle viis sündmustest rääkida. Näiteks küsiks ta ka tänase evangeeliumi kohta: kes nägi Jeesuse ristimist pealt, kes oli see, kes kuulis tema ja Johannese kahekõnet ning häält, mis kostis taevast; kes oli see, kes nägi Püha Vaimu tuvina alla langemas...? Teadlane ootaks pigem, et evangelist oleks kirjutanud umbes nii: “Mina, Matteus Alfeuse poeg, läksin keiser Tiberiuse viieteistkümnendal valitsemisaastal – kui Pontius Pilatus oli Juudamaa asevalitseja – koos Jeesusega tema jüngrite seas Jordani jõe äärde; ja me kohtasime seal Ristijat Johannest koos tema jüngritega, kes seal parajasti oma eesleid jootsid. Nad olid mures, sest üks eeslitest oli oma jalga vigastanud ja ei saanud enam koormat kanda...”

Alles umbes niisuguse sissejuhatuse järel muutuks Jeesuse ristimisega seotud sündmustik teadlase jaoks usutavaks kui tõestisündinud lugu, mis on konkreetse silmtunnistaja poolt kirja pandud. Pühakirja raamatud on aga enamasti kirjutatud justkui kaaadritaguse nähtamatu vaatleja poolt – ja sellel on sümboolne tähendus. Niisuguses esitusviisis on materiaalsed kujundid ainult võrdpildid, mis ei suuda täielikult edasi anda sisu, mida nad on kutsutud kujundama.

Armsad õed ja vennad, tänapäeval me oleme juba harjunud, et praktiliselt kogu meie reaalsust on võimalik mõista masinana: kõike meie ümber on võimalik jagada arvudeks, signaalideks, koodideks või piksliteks, ja tekitada nendest siis ka täiesti uusi kooslusi. Ka meie närvirakud on võrreldavad transistoritega, mis vastavalt etteantud programmile kas nõustuvad või keelduvad, annavad signaali edasi või vaikivad. Inimene on see, kes küsib, miks ta on olemas, mis on kõige masinliku taga? Masin seda ei tee, ta ei otsi oma olemasolule mõtet; masin ei vastuta, vaid jätab vastutuse kõigi oma tegude eest inimese õlgadele. Sellepärast peab inimene õppima kuulama seda kaadritagust häält, mis pühakirja kaudu meiega räägib, mis kõlab võrdpiltidest ja matemaatikast kaugemale.

Meie oleme ju need, kes on kutsutud haarama lõpmatust. Seda lõpmatust tahaksime oma sisimas kord mõista ja tunnetada – lõpmatust, millest me oleme lähtunud ja mille juurde ihkame tagasi jõuda. Aamen.